

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ο κ. Λαμπρινός εντέχημα θά ήτο μη απήλισσε τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Ὀδείῳ τῆς Χάγης, ἵνα τόσῳ ἐπαξίως κατέχει, πρὸς τὴν τοῦ Ὀδείου τῶν Ἀθηνῶν, δι' ἣν ἀπὸ τετραετίας ἐκλήθη. Οἱ ἄντες καὶ μόλις τριακονταετής, διαπρεπής ἐν τούτοις, καλλιτέχνης θὰ ἀνύψωσε πολλήν τὴν ἐν τῷ πλειστονυμβάλῳ πρακτικήν ἐν τῷ Ὀδείῳ διδασκαλίας.

Θρίαμβον ἤραγε δ. κ. Λαμπρινός καὶ εἰς τὴν δοθεῖσαν ἑπό τῆς δρζήσας τοῦ Ὀδείου συναντίαν. Τὸ Concerto εἰς τὴν Liszt ἐξετελέσθη θαυμασίως ὑπὸ τοῦ κ. Λαμπρινοῦ συνοδευόντος τῆς δρζήσας. Ἀλλὰ καὶ ἡ Λαρίς βιολογείσαται δεσποινίς Agga Fritschη δημομήνεται ἡλιανήπιας τοῦ Haydn τὸ Concerto εἰς τὴν mag, τῇ συνοδείᾳ τῆς δρζήσας, διενθυμένης ἑπό τοῦ κ. Σοναζάν.

Ἡ ἀποχαιρετιστήριος συναντία τοῦ κ. Λαμπρινοῦ ἀφερόθη δόκοληδος εἰς τὸν Chopin. Ἡ ἐσπερίς ἦτο ἐξόχως καλλιτεχνική, μνοταργαρία εἰς τὰ ἄνδυτα τῆς τέχνης μᾶλλον ἢ συναντία.

ΩΔΕΙΟΝ ΛΟΤΝΕΡ

Τὸ Ὀδεῖον Λότνερ συνεχίζει καὶ ἐφέτος τὸ μήτρα ἔργον τῆς ἐκτελέσεως μεγάλων συμφωνιῶν ἔργων ἐν τῇ ὁδικῇ. Μετὰ τὴν «Δημιουρίαν» καὶ τὰς «Τέσσαρας Ἐποχάς» τοῦ "Αὔδην, τὸ «Ρέκβιεμ τοῦ Μόζαρτ, ἔδωσεν ἐφέτος τὴν «Οδύσσειαν», τὸ θαυμάσιον δρασίδιον τοῦ Μάξ Μπρόζ. Ἡ «Οδύσσεια» ἐγράφη διὰ χορδὸς ἀνδρικούς, γυναικείους καὶ μικτούς, διαρεῖται δὲ εἰς δύο μέρη καὶ ἐννέα ὑπόδιαιρέσεις. Τὸ δόλον ἔργον εἶναι μεγαλοπρέπες· τόνοι ἀρχαιοπρεπῆς μουσικῆς ἀρμονισμένου εἰς τὸ κλασικῶς παραδεδεγμένον πρότυπον. Τὸ δόλον τῶν Σειρίνων ἐκτάπτως γλυκύν, ὡς καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθόδου τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸν "Ἄδην, Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ τῆς Καλυψοῦς, ἐν τῷ Ἄδῃ, τὸ πένθος τῆς Πηγελόπης, ἡ Ναυσικᾶ, ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ὀδυσσέως ἀ-

ποδίδονται εἰς τόνος ἰοχυρᾶς ἐμπτεύσεως.

Ἡ ἐπέλεσις ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου. Άι δεσποινίδες Ἐφασιά, Ἀναστασιάδου, ἡ ἀλματικῶς βαίνοντα πρὸς τὴν τελειοπόλην, καὶ Ἡλέκτρα Παπαγεωργαποπούλου ἔψαλτας ὅδαιότατα, ὡς καὶ οἱ κ. κ. I. Αγγελόποντος (βαρύντων) ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Β. Βόλτζης (βαθύφωνος) ἐν τῷ τοῦ Τειχείου.

Τὸ δόλον ὅμως τῶν ναυτῶν ἐψάλη ἀρμονικώτατα. Τὸ δόλον ὅμως ἔργον ἐφάνη πουλαστικόν ἡ ἐλληνικὴ ἀκοὴ δὲν εἶναι συνέδιμος μένη ἀκόμη εἰς τὴν αὐστηρὰ μονοτονίαν τῆς ἀρχαιοπρεποῦς καὶ φαλμαδικῆς μελωδίας τῶν ὁραιοτερίων.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελέσεως εἶχεν δ. κ. Μπέμερ καὶ ἐπὶ τοῦ πλειδονυμβάλου συνώδενεν ἡ κ. Λότνερ.

K.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς ἐν Ἱερούσαλημ γενομένας ἀνασκαφὰς ἀνεκάλυψθη τὸ κελλίον, εἰς τὸ διοδὸν δὲ Σωτῆρος ἐφυλακίσθη ποὺ σταυρωθῆ, κείμενον πληρῶν τῆς ὁδοῦ τῆς παλονιέρης «Ἴδε δ ἄνθρωπος». Τὸ κελλίον εὑρέθη εἰς διοδού, ἀποτελούμενον μέσθις φυλακῶν. Ἐκ τῆς φυλακῆς τοῦ Χριστοῦ εἰκάζεται ὅτι εὑρέθη καὶ δ. Γολγοθᾶς, ὑπὸ τοῦ Ἀγγελού Βέλσου. Ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ὃς τοιότον τομιζόμενον, τοποθετεῖ τοῖτον βροτεῖς τοῦ ναοῦ εἰς τὴν ἀνατολικὴν κλίνην τοῦ ὄρους Μορέα (Βεζεδᾶ) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ τοῦ φρουρίου Ἀρνίων εἰς τὸ ἀνατολικὸν διαμέρισμα τοῦ ναοῦ.

★

Ἐις Τονζάν τῆς Λαρίσης ἀνευρέθησον 13 ἐπιτύμβιοι πλάκες, δύο ἡ μία ἀναγράφει ψήφισμα τῶν Λαρισαίων. Ἡ πλάκη αὗτη ἔχει μεγάλην σημασίαν διότι ἐλάχισται τοιαῦται ἔχοντιν ἀνευρεθῆ.

Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ ΕΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Σ. Λασκαρίδου

Σχέδιον διὰ τὰς «Αθήνας».

Κ. Παρθένη Σχέδιον διὰ τὴν Έταιρ. Ζάνου-Ρώς.